

Як Сірко переміг татар

Народний переказ

Давно-давно це було, ще за запорожців та за кошового Сірка¹. Пройшло років чимало, як жив Сірко і як його не стало, а слава про нього і не пройшла, і не пропала. Він був для ворогів страшний і сердитий, а, навпроти, для християн був дуже добрий і милостивий.

Одного разу запорожці пішли з Сірком у похід, а татари прочули про те та одразу й побігли на Січ і почали там хазайнувати: усіх православних християн² забрали та й повели у полон. А вони, бідні, не хочуть іти та плачуть і ридають так, що аж земля стогне. А татари на плач не вдаряють та нагайками їх підганяють.

Як ось прочув про те кошовий Сірко. Зараз зібрав своїх козаків — та в погоню за татарами: визволити православних людей. Та летить, як птиця. Добіг близько до татар; бачить, що їх дуже багато, а козаків дуже мало — і давай хитрити. Спинив свого коня і крикнув на козаків:

— А стійте, братця! Підождіть, не ворухіться!

Тоді зіскочив з коня, дав його другому козакові, а сам кувирдь — та й зробився хортом і побіг до татар.

Татари бачать: хорт, красивий такий! Сподобався він їм. Узяли вони його, нагодували. Звик ото той хорт.

Як стали ті татари відпочивати, то той хорт поробив їм так, що вони всі поснули. Тоді він назад до козаків та знову кувирдь — і зробився чоловіком!

Кинувся тоді з козаками до татар, усіх їх вирубав, а християн вернув назад.

Християни дуже дякували Сіркові і пішли собі щасливо додому. А Сірко з своїми козаками став гуляти по-старому.

1 Іван Сірко – кошовий отаман Запорозької Січі, видатний український полководець; брав участь у визвольній війні 1648 – 1654 років.

2 Тут ідеться про мешканців слобід, що були навколо Січової фортеці.